

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἔξαμηναν

Ἀναμνήσεις ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος.

Οὐδείς ἀγνοεῖ πλέον παρ' ἡμῖν τὴν δοκιμασίαν ἣν ὑφίσταται ἡ κατασκευὴ τοῦ ἡμετέρου λιμένος, διότι ὅσα εἰς ἀλλεπάλληλα φύλλα ἐδημοσιώθησαν, εἰσὶν ἀκούοντα νὰ διαφωτισώσι τὸ ζήτημα ὑφ' ὄψιν αὐτοῦ τὰς ἐπιπτώσεις καὶ νὰ καθορίσωσι τὴν σημερινὴν θέσιν του. Εἶναι ἤδη βεβαιωμένον ὅτι ὁ ἐργολάβος ζητεῖ πρόσθετον τίμημα εἰς τὴν συμφεροννημένην ἀξίαν τοῦ ἔργου, διότι εὖρε, καθ' ἃ ἰσχυρίζεται, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας τοὺς ὄρους αὐτῆς οὐσιωδῶς ἀλλοίους ἢ ὅπως προεικασθήσαν καὶ ὑπετίθεντο ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἀξιοὶ δὲ τὴν τροποποιήσιν σημαντικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως, ἵνα εἰς τὸ μέλλον τὰ παρομαρτοῦντα τὸ ἔργον τυχηρὰ καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν ἀποβλέπωσι τὸ λιμενικὸν ταμεῖον καὶ οὐχὶ τὸν ἐργολάβον ὡς συνειρηθῆναι τὸ πρόσθεν. Τόσον δὲ σημαντικὰ λαγίσκεται ὁ ἐργολάβος τὰ προκύψαντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἀπρόοπτα καὶ ἀπρόβλεπτα, ὥστε ἀπειλεῖ τὴν ἐγκατέλειψιν του, ἐὰν τὸ λιμενικὸν ταμεῖον δὲν ἔλθῃ ἐπικουρὸν αὐτοῦ καὶ δὲν ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὸ τὴν προσγενθείσαν τῷ ἔργῳ λάβῃ ζημίαν εἰς τὸ παρελθόν καὶ τοὺς πιθανοὺς κινδύνους ἐν τῷ μέλλοντι. Μικρὸν λοιπὸν ἔτι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν θὰ εὖρεθῃ εἰς τὸ δίλημμα ἢ νὰ δεχθῆ τὸν νέου ὄρους τοῦ ἐργολάβου, ἢ νὰ ἰδῆ τὸ ἔργον ἐγκαταλειπόμενον ἀτελεὲς παρ' αὐτοῦ. Χωρὶς νὰ ἴηαι τις προφήτης δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προείπῃ ποίαν στάσιν θὰ τηρήσωσιν οἱ λεγόμενοι ἀρμόδιοι ἀπέναντι τῆς δυσχερείας ταύτης.

Καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλλοις δέδοται νὰ μεριμνήσωσι καὶ ἀποφασίσωσιν, εἶναι δὲ λίαν παρήγορον ὅτι οἱ ἄλλοι οὗτοι ἔχουσι κατὰ τὴν ἰδίαν διαθεσίαν, τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν καὶ ἰκανότητα ἵνα ἀντιμετωπίσωσι τὰς δυσχερείας καὶ κηδεμονεύσωσιν ἀποτελεσματικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου· τούτου ἕνεκεν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐὰν σήμερον ἐπιλαμβάνομεθα τοῦ ζητήματος τούτου, δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ συμβουλευώμεν τὴν συμφερωτέραν λύσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ καταδείξωμεν περιστάσεις τινὰς σχετικὰς παρωχημένης ἐποχῆς, ἐπανερχομένης ἤδη θριαμβευτικῶς ἵνα ἀπονεύωσι δικαιοσύνην καὶ εἰς ἄλλους μὲν πολλοὺς, ἰδίᾳ ὅμως εἰς τὸν ἀφορολογούμενον, ὅστις ὑπέστη ἄλλοτε, ἐπὶ τοῦ συζητουμένου τότε λιμενικοῦ ζητήματος, τόσας παρεξηγήσεις καὶ ἀδικίας καὶ ἤκουσε περὶ αὐτοῦ ὅσα ἐδικαιοῦτο νὰ μὴ ἀκούσῃ νὰ ὑπομνήσωμεν τέλος περιστάσεις τινὰς σχετικὰς αὐτῆς θὰ καταστήσωσιν ἤδη ἀναπολόγητος τοὺς τότε κατηγόρους καὶ συκοφάντας τοῦ «φορολογούμενου» καὶ θὰ καταδείξωσι πόσον ὀρθῶς ἐκέπτετο οὗτος ἐπὶ ζητήματος ὅπου σπουδαίαν ἐμελλε ν' ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως. Οὗτε ἐπεθυμήσαμεν, οὗτε πύχθημεν ποτὲ νὰ ἐπέλθωσιν ὅσα ἤδη ἐπέρχονται εἰς τὸ λιμενικὸν ζήτημα, ἵνα δικαιώσωσι τὰς ἄλλοτε κρίσεις ἡμῶν καὶ τὰς γνώμας· ἀλλ' ἀφοῦ δυστυχῶς ἐπέλθον ἄνευ τῆς συμπράξεώς μας, δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν νὰ παρέλθωσιν

ἐν σιγῇ καὶ ἀπαρτήρητοι, χάριν τῆς φιλοτιμίας τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, διότι καὶ αὕτη ὡς ἰδίᾳ προσωπικότης ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν φιλοτιμίαν τῆς καὶ τὸν δίκαιον πόθον νὰ μὴ ἐλέγη παρεξηγουμένης τὰς ἀγνοεῖας προθέσεις τῆς, οὐδὲ καταγγελλομένης τὰς γνώμας τῆς ἀτιμωρητῆ ὡς ἀποκυήματα ποταπῶν συμφερόντων καὶ πλαγίων σκέψεων. Ἐφημερίς μὴ κηδομένη καθ' ὅλους τοὺς τρόπους τὴν ἀκαίρεττητα τοῦ ἤθους τῆς καὶ τὴν ἀγνόητα τῶν ἀρχῶν τῆς, εἶναι ἀναξία νὰ ὀμιλῇ πρὸς τὸ πλῆθος περὶ τῶν συμφερόντων του καὶ ν' ἀξιοὶ πίστιν πρὸς τοὺς λόγους τῆς.

Πρὶν ἢ ἐπιληφθῶμεν τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πατρῶν καὶ καθ' ὃν χρόνον τὸ λιμενικὸν ταμεῖον συνεκέντρωσε κεφάλαιον ἱκανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔργου, ἰσχυρὰ ἐπεκράτησεν ἐν ταῦθα ἀντίθεσις γνώμων περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἔργου τούτου, περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς συντελέσεώς του, κτλ'. Πολλοὶ ὑπῆρξαν παρ' ἡμῖν οἱ φρονούντες ὅτι τὸ ἔργον τοῦ λιμένος ἦτο πρόωρον, ὅτι ἡ ἔκτασις αὐτοῦ ἀνεπαρκῆς εἰς τὸν σκοπὸν του, ὅτι ἡ πόλις δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς δαπάνην πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ μόνον τὰ ἔργα τῆς πρώτης κατηγορίας, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τοὺς κινδύνους τούτους ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του ἐγκυμῆτους εἰς τὸ ἔργον, ὅτι ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη τῆς ἐκτελέσεώς του δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσαι εἰς τὴν συντέλεσιν του, ὅτι ἡ εἰδικὴ φορολογία ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς λιμένος κατέβλησε τὸ ἐμπόριον κτλ. Ἡ ἀντίθεσις ἐντούτοις γνώμων ἐπεκράτησε, διότι οἱ ὀπαδοὶ τῆς, ἦσαν ἀνθρωποὶ δραστήριοι, πείσμονες εἰς τὰς ἰδέας των, δὲν ἐλεπτολόγουν δὲ πολὺ περὶ τῶν μέσων ἅτινα ἐχρῶντο πρὸς ἐπικράτησιν τῆς γνώμης των, διότι δὲν ἀπηξίουσαν νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὴν ῥαδιουργίαν, τὴν συκοφαντίαν ἢ τὰς ὕβρεις. Ὁ ἀφορολογούμενος ὅστις τότε μετὰ θερμῆς ἡδερμῆνευσε τὴν γνώμην τῶν πρώτων, ἐγένετο τὸ κέντρον τῆς ἐπιθέσεως τῶν δευτέρων. Τί δὲ εἶπον καὶ τί δὲν ἔγραψαν περὶ αὐτοῦ! Ὠνημάσθη ὁ κακὸς δαίμων τῆς πόλεως, προδότης τῶν ἀληθῶν συμφερόντων αὐτῆς, οὐτιδανὸν ὄργανον ξένων ὑπονομευόντων τὸ ἐμπόριον τῆς· τὰ φύλλα αὐτοῦ ἐπιστρέφοντο βροχηδὸν εἰς τὸν ἐκδότην, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συρραπτόμεναι σήμερον εἰς ὀγκῶδες τεύχος, δύνανται ν' ἀποτελέσωσι λεξικὸν ὕβρεολογίου ἐπάξιον ἀκαδημαϊκῶν.

Δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ ἀναδημοσιευθῶσιν ἅπαναι αἱ συζητήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν εἰσέτι ὅλαι αἱ προρρήσεις τῶν ἀντιταχθέντων τότε εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος Πατρῶν ὡς ὅμως ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον, φρονούμεν ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ὁ χρόνος ὥστες ἐπιτακτικῶς θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ θὰ ἐκταφῶσιν αἱ ἐνέργειαι, αἱ βλέψεις, οἱ λόγοι καὶ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἀγαθῶν θιασωτῶν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, διὰ νὰ κάμωσι τοὺς ἐργάτας των νὰ ἐντραπῶσι, ν' ἀπονεύωσι δὲ δικαιοσύνην εἰς τοὺς τότε ἀδικηθέντας, συκοφαντηθέντας καὶ ὕβρισθέντας.

Οὐδὲν ἤττον ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπωσθήματα

ἤρχισαν νὰ καταφαίνωνται αἱ σαθεαὶ βάσεις ἐφ' ὧν ἐμελετήθη καὶ ἐπεχειρήθη τὸ λιμενικὸν ἔργον, τῆς πρωτοβουλίας τῶν ἀγῶν θιασωτῶν αὐτοῦ, δὲν εἶναι περιττὸν νὰ δείξωμεν πόσον ἐπιπλανήθησαν εἰς τὰς βλέψεις των καὶ πῶς ἀπατῶντες καὶ ἀπατῶμενοι ἐξώθησαν τὴν πόλιν εἰς παράβολα καὶ παρκεκινδυνευμένα ἐγχειρήματα. Μεταξὺ τῶν πολλῶν κατὰ τοῦ λιμενικοῦ ἔργου ἀντιρρήσεων μία τῶν σπουδαιωτέρων ἦτο ἡ ἀβεβαιότης περὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαιτουμένης κατασκευῆς τοῦ λιμένος, καὶ ὁ φόβος μὴ ἡ πόλις ἀναλάβῃ ἔργον οὐτινος τὴν δαπάνην δὲν ἐδύνατο ἐκ τῶν προτέρων νὰ προϋπολογίσῃ ἰκανῶς καὶ νὰ γνωρίσῃ σαφῶς· ἀλλ' οἱ ἀγῶν ζηλωτῶν τοῦ λιμένος οὐδὲν ἤθελον ν' ἀκούσωσι περὶ τούτου· ἔλεγον καὶ ἔγραφον ὅτι ἡ πόλις δὲν θὰ ὑποστῆ, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ λιμένος, δαπάνην ἀνωτέραν τῆς προϋπολογισθείσης οὐδὲ κατὰ ἐνφράγκον, διότι τὸ ἔργον ἐμελετήθη ὑπὸ διασήμου ὑδραυλικοῦ, διότι τὸ ἔδαφος τοῦ πυθμένος, ἐξετασθὲν ἐπισταμένως, εὖρεθῃ στερεόν, ὅτι τέλος ἡ ἐργολαβία ἐκχωρηθήσεται κατ' ἀποκοπὴν, ὅτι πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμφιβολία μαρτυρεῖ παχυλὴν ἀμάθειαν τῶν ὄρων τῆς τέχνης, ἀξιοδράκρον ἀγνοίαν τῆς ἰσχύος τῶν συμβάσεων καὶ πονηρίαν ἀγωνιζομένην νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀμφιβολίας τὸ πνεῦμα τοῦ κοινῆς, διὰ νὰ ἀποστερήσῃ αὐτὸ ἔργον προωρισμένου νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν προαγωγὴν του. Δυστυχῶς οἱ κύριοι οὗτοι ἐπιστεύθησαν τότε καὶ τὸ ἔργον ἐπιχειρήθη, οὕτως εἶπεν, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς γνώμης των, καὶ διὰ τῆς πειθοῦς τῶν λόγων των.

Σήμερον ὅμως ὑπόταν τόσον ταχέως καὶ καταπληκτικῶς ἐπέρχονται τ' ἀναντία τῶν ἐγγυηθέντων καὶ λεχθέντων τότε, τί λέγουσιν οἱ μεγαλεπιβόλοι ἄνδρες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; Εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη τῆς γνώμης ὅτι ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ δὲν θὰ δαπανήσωμεν καθ' ὑπέρβασιν αὐτῆς οὐδὲ ἐν φράγκον, εἶναι τὸ ἔδαφος στερεόν, ἡ συμφωνία τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἦτο ἀδιασάλευτος, εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον οἱ συμβουλευόντες τότε τὴν πόλιν νὰ δυσπιστῆ πρὸς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὰς δοκιμαίας, προδότες αὐτῆς ὄργανα τῶν ξένων, συνωμόται κατὰ τοῦ λιμενικοῦ ταμεῖου καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου; (εἶναι ἐπὶ λέξει αἱ στερεότυποι φράσεις των ἃς ἀντιγράφωμεν ἐκ τῶν φύλλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἅτινα ἐγράφοντο καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν θιασωτῶν τοῦ λιμένος.) Εἰς ἀπάντησιν ὅλων τούτων ὑπομιμνήσκωμεν, ἐὰν τυχόν τὸ ἡλησιμόνησέ τις, ὅτι ὁ ἐργολάβος ἰσχυρίζεται ὅτι εὖρε τὸ ἔδαφος τοῦ πυθμένος τοῦ λιμένος ἡμῶν στερεόν, ὅτι τοῦτο ἐγένετο αὐτῷ πρόξενον ζημίας ἀπροβλέπτου δι' ὃ ζητεῖ ἀποζημιώσιν οὐχὶ μικράν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ζητεῖ τὴν τροποποιήσιν τῆς συμβάσεως ὥσον ἀφορᾷ τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, προτιμῶν ὡς ἀσφαλέστερον τὴν κατὰ μονάδα καὶ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ πόλις θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀποδεχθῆ τὰς προτάσεις του, προβαλλομένης ἐπὶ ποινὴ ἐγκαταλήψεως τοῦ ἔργου, ἥτις ἀνοίγει τὸ στάδιον εἰς νέας δυσχερείας.

από αίσχιστος όρος δικαστικού καθαρισμού και
 θάμα εν τώ μεγίστων δένεται να θεωρηθῆ
 ή πόλις αυτή δέν μαρτυρείται διαρκώς υπό έ-
 λθημιάν. Είλην της γενικής άθλιότητος της έ-
 κρατούσης ένταυθα υπό ταύτην της καθαριό-
 ητος τήν έσοφιν, έπ' έσχάτων παρετηρήσαμεν
 και πρόποδον τινά άξιοσημείωτον είδομεν διαλαδή
 ή σφάζωσιν όχι πλέον μικρά ζώα, αλλά βόας,
 πού νομίζετε; έντις της πόλεως παρά τον κεν-
 τρικώτερον περίπατον αύτης, επί τής έδου Κα-
 λαβρύτιω, κάτωθεν της πλατείας των ύψηλων
 Άλωνίων εις τή οικίαν του κ. Ήρ. Κολλήρου.
 Βασί έπαναλαμβάνομεν σφάζονται βόας έν τή
 άμα βέαι διά των βάρων των πεζοδρομίων,
 τά δέ έντός της και τά λοιπά των σφαγείων πε-
 ριττά βρίσκονται άσχεπη εις τά περίξ ίνά μετα-
 βίθωσι τή μίσημα και τήν δυσωδίαν εις ήρε-
 πην άπόστασιν, μετέχουσι δ' αύτων πάντες οι
 προσευόμενοι καθ' έκάστην εις τον μόνον περίπατον
 της πόλεως. Μέχρι τουδε έγνωρίζομεν ότι ένταυθα
 σφάζοντο ζώα έντός της πόλεως και εις όλα τά
 άπυγορευμένα μέση και ότι ουδέμία έλαμβάνετο
 πρόνοια προς καθαρισμόν ή απολύμανσιν των με-
 ρών εκείνων, ότι τή ίδιον αυτό έγένητο έντός των
 άγορών, δέν έγνωρίζομεν όμως ότι ήθέλαμεν κλη-
 θεί να οίκατείρωμεν κατάστασιν πραγμάτων έπι-
 τρέπουσαν τήν σφαγήν μεγάλων ζώων και τήν έν-
 απαθήσιν των έν τούτων μισματικών άνακτοριών
 παρά τους δημοσίους περιπάτους και τάς κεντρι-
 κάς λεωφόρους της πόλεως. Ίσως έγένητο και τή
 συμπλήρωμα τούτο διά να δυνάμεθα να λέγομεν
 ότι τίποτε δέν παρελήθη ίνα δείχθη ότι ή εκ-
 πένουσα δημοτική άρχή και ή άστυνομία αύτης
 θεωρήσιν τήν πόλιν καύτην ως κανέν άρδανιτο-
 χόρι.

— Και ή έβδαμάς αύτη δέν παρέλαθε παρ' ή-
 μιν άναίμακτος τήν νέου του παρελθόντος Σαβ-
 βάτου εις τήν κεντρικώτατην όδον της πόλεως,
 τήν τού αείλου Νικολάου παρά τήν οικίαν του
 κ. Σπυροπούλου συνήθη συμπλοκή μεταξύ ά-
 γνώστων καθ' ήν έρίφθησαν περί τους δέκα πυρο-
 βολισμούς έμβαλλόντας εις φόβον τους περίξ οι-
 κούντας και άνάστατον ποιήσαντας ελόκληρον τήν
 συνοικίαν εκείνην. Αποτέλεσμα της συμπλοκής
 ταύτης υπήρξεν ό διά μαχαίρας τραυματισμός
 νέου τινός και άλλου τινός διά σφαίρας πολκρότου.

— Τήν παρελθούσαν Κυριακήν περί ώραν 10
 μ. μ. εις τή παρά τήν ένταυθα Άγγλικήν έκκλη-
 σίαν έργαστασιν του κ. Καρέλη άλλα έλαμβάνε
 χώραν άφαιρητή βήξια μεταξύ των έργαστων του
 ίδιου έργαστασίου. καθ' ήν έφρονούθη διά μαχαίρας
 ό άνεπίος του κ. Καρέλη και έτραυματίσθη κατά
 τήν κοιλίαν και τήν χείρα καιρίως έτερός τις έρ-
 γάτης παρεμβάς εις καθύσχασιν των διαπληκτι-
 ζομένων. Οίκατά κατάστασις έφ' ή μάτην θρη-
 νούμεν επί τήσων ήδη χρόνον, καθ' ήν ύφίσταται
 αύτη άνευ έλπίδος θεραπείας. Πού θά σταματήση
 ή άξιοθρήνητος αύτη κατάστασις ουδέεις γνωρίζει,
 άφού ουδέμία καταβάλεται φροντίς και ουδέμία
 ύπάρχει πρόνοια προς άρσιν αύτης. Η ζωή του
 ανθρώπου άπόλεσε παρ' ήμιν τήν αξίαν αύτης, ή
 δ' άφαιρέσις αύτης λογίζεται έκ των άπλουστό-
 ρων πραγμάτων. Μήτε ή έξερύνησις των αιτίων
 της κατά της ζωής άσθεσίας όφελει πλέον, άφού
 και όταν έξερυθώσι ταύτα ουδέεις μεριμνά περί
 της άποσοθήσεως των. Και ήμεις και άλλεις κα-
 τεδείξαμεν επανειλημμένως ότι μία των κυριωτέ-
 ρων αιτίων των παρ' ήμιν έπισυμβαινόντων συνε-
 χών φόνων και τραυματισμών έστιν ή παρανομος
 έπιλοφία γενουμένη τήσων γενική όστα να σιδη-
 ροφορώσι και δωδεκαετείς παίδες, ένταύτοις μ'
 όλας τάς περι τούτου άποδείξεις ά. και ό έγγώ-
 ριος τύπος και οι συλλογίζόμενοι πολίται προσε-
 κόμησαν ουδέν είδομεν διοικητικόν μέτρο, εστώς
 της άκαλωτου έπιλοφίας, ήτις ούτω έξακί-
 τή άιματηρόν έργον της. Προς τί λοιπόν να κα-

τιώμεν και ήμεις μετ' άλλων καταδεικνύοντες
 πού έγκείται τή κακόν.

— Η επί της ένταυθα φιλοαρμονικής μουσικής
 φιλοτιμίας Βπιτροπεία των νέων συμπολιτών ή-
 μών κατά τή θραυχόν χρονικόν διάστημα, καθ' ή
 έλαβε τήν διαύθυνσιν του μουσικού τούτου θιάσου,
 έδειξε και φιλοτιμίαν και πολύν ζήλον περί τήν
 καλήν κατάρτισιν του. Πρό καιρού ή μουσική αύτη
 παιαίξει τακτικώς δια της έβδωμάδος εις τάς
 πλατείας της πόλεως, τήν τελευταίαν δέ Κυρια-
 κήν παρετάθη εις τή κοινόν μετά νέας καλλίστης
 στολής και προσέλαθεν αύτω και έξωτερικώς όψιν
 μουσικού θιάσου καλώς όργανομένου και ευπροσώ-
 που. Νομίζομεν ότι εις τάς προσπάθιας της φι-
 λοτιμίας και φιλοκάλου έπιτροπής όφελει να έλθη
 έπίκουρος και ή συνδρομή των ευπορόντων συμ-
 πολιτών ήμών, διότι όλοι έπιθυμούμεν να ύφί-
 σταται παρ' ήμιν μουσικός τις θιάσος, όπως συμ-
 πληροί τάς τοπικάς πανηγυρείς και γίνεται τα-
 κτικώς κέντρον συναθροίσεως της καλής τάξεως
 της κοινωνίας ήμών.

— Τό ήμέτερον δημοτικόν θέατρον «Απόλλων»
 κατ' αύτάς έπισκευάζεται έξωτερικώς τή φροντίδι
 και έπιστασία του νέου ήμών δημάρχου κ. Γ.
 Ρούρου, όστις άποβλέπων εις τήν προσέγγισιν
 της χειμερινής θεατρικής περιόδου, έκρινεν έν τή
 πρόνοια του να έτοιμάση τή οικοδόμημα πριν ά-
 ναλάβη τήν δημοτικήν άρχήν και διαχειρίσιν. Τό
 θέατρον ήμών πρό πολλού έγκαταλειμμένον είχι
 βεβαίως ανάγκην έπισκευής, διά τούτο δέν λε-
 πτολογούμεν πως ή έπισκευή διενεργείται υπό
 του νέου δημάρχου πριν ή ούτος αναλάβη τήν άρ-
 χήν, αρνει ήμιν ότι γίνεται καλόν τι και ωφέλιμον.

— Λέγεται ότι ό νέος ήμών δήμαρχος ύπει-
 σήθη πρό πολλού εις τήν του δήμου διοίκησιν και
 ότι ούτος διευθύνει πλέον τή γραφείον, τήν άστυ-
 νομίαν κτλ. ό τέως δήμαρχος λεληθώς άπεχώ-
 ρησε της διοικήσεως βαρυνθείς αύτην και ήμας.

— Ο Νομάρχης του νομού ήμών κ. Ν. Δα-
 ρειώτης άπελύθη της ύπηρεσίας και άντ' αυτού με-
 τετέθη ένταυθα ό κ. Γ. Ίατρού όστις άφίκετο ήδη
 και άνέλαβε τή καθήκοντά του. Δέν γνωρίζομεν
 διά τίνα λόγον άπελύθη ό κ. Δαρειώτης, ουδ' εάν
 ήθέλαμεν αναζητήσιν τοιούτον θα έβρίσκαμεν τινά
 άποχρώντα να έξηγήτη τήν άπόλυσιν, διότι συ-
 νήως έν Ελλάδι οι έπαισιόδοτοι ύπαλλήλων ύπ' ου-
 θενος άλλου λόγου άπαρνεύονται ή υπό των συν-
 διασμών της μικροπολιτικής. Ίστοιολογήθη ότι
 ό κ. Δαρειώτης άπελύθη της ύπηρεσίας θεωρηθείς
 άνεπαρκής, αλλά τούτο ουδένα πείθει, τή μέν
 διότι ή άνεπαρκεία, έν άλλοις λόγοις ή άνικανό-
 τη, ουδέποτε παρ' ήμιν έλήφθη ύπ' όψιν, όπόταν
 δι' αύτης πληρούνται οι λοιποί όροι της διοική-
 σεως, ως αύτη έννοείται έν Ελλάδι, ως όργάνου
 δηλ. κυβερνητικής έπιρρώσεως, τή δέ, διότι ό κ.
 Δαρειώτης δέν έθεωρήθη άνεπαρκής άλλοτε όπό-
 ταν διεξήγοντο ένταυθα εκλογαί πολυσχιδείς και
 συνεκρούοντες συμφέροντα πολιτικά ποιήσια, χρή-
 ζοντα ειρηνεύσεως και άρμονίας, όπερ δέν είναι έρ-
 γον του τυχόντος. Αλλά άν δέν έπιχειρούμεν ν'
 αναζητήσωμεν λόγον τινά έπεξηγηματικόν ή δι-
 καιολογητικόν της άπολύσεως ταύτης, δέν κρίνο-
 μεν περιττόν να ύπομνήσωμεν ότι μία αίτία ότι έν
 Ελλάδι δέν ύπάρχει διοικήσις έστιν άναμφοθη-
 τήτως και ή συχή μεταλλαγή των νομαρχών.
 Η διοικήσις δέν είναι μόνον θεωρητική των δια-
 φόρων νόμων έφαρμογή επί των ποικίλων περιστά-
 σεων ά. ούτοι προδλέπουσιν, αλλά και τις πρα-
 κτική έφαρμογή επί των πραγμάτων και των
 προσώπων, άτινα περιλαμβάνονται έν εκάστη το-
 πική διοικήσει. Η πλήρης γνώσις των πραγμά-
 των, έν άλλοις λόγοις των πολλαπλών ανάγκων
 εκάστης διοικητικής περιφέρειας και των διαφο-
 ρων περιστάσεων έν αίς, αύται διατελοῦσι, ως

και ή γνωριμία των ιδιαίτερον ήθων, των όρώπων
 και των διαφόρων προσώπων, δέν έπιφαιτάται,
 ως είπειν, άνωθεν, επί της κεφαλής των άνωτέ-
 ρων διοικητικόν ύπαλλήλων, ουδέ σπουδαζεται
 έν τώ μελετητηρίω εκάστου αύτων, άλλ' άποκτά-
 ται διά της πολυχρονίου διαμονής εις τή κέντρον
 της διοικητικής περιφέρειας, δια της συχνης έπι-
 σκοπήσεως των ιδιαίτερον περιστάσεων αύτης και
 των ανάγκων, δια της καθ' ήμέραν άναστροφής
 των προσώπων κτλ. Η γνώσις αύτη τόσον άνα-
 πόρευκτος εις τή καλήν διοίκησιν, εις τήν άπο-
 τελεσματικήν του νόμου έφαρμογήν, άπαιτεί χαρό-
 νον έν άφαιρούσιν άπό των διοικητικόν ύπαλλή-
 λων αί συχναί μετακινήσεις, άφαιρούσι άπ' αυ-
 τούς τήν ικανότητα του διοικείν, τήν έμπειρίαν
 περί τήν έπιτέλεσιν των διασχερών αύτων καθη-
 κόντων. Παρ' ήμιν οι Νομάρχαι, άντιπροσωπεύου-
 σιν έν τή διοικήσει τή άεικίνητον άμα έγκαθί-
 στανται έν τινι νομώ, πριν ή καθεσθώσι καλώς
 επί της έδρας των, πριν ή γνωρίσωσι τάς ιδιαι-
 τέρας περιστάσεις και τάς ανάγκας του νομού δι-
 εκλήθησαν να διοικώσι, εκσφραδονίζοντες εις τήν
 άλλην άκραν του βασιλείου, δια να ήρθώσι μετ'
 όλίγον εις άλλην και ούτω καθ' έξης, ίνα διέρχων-
 ται τους διαφόρους νομούς ως μετέωρα πριν γνω-
 ρίσωσιν αυτούς ή γνωρισθώσιν ύπ' αύτων. Υπό
 τοιαύτας περιστάσεις διοικήσις δέν δύναται να
 ύπάξη, ως δέν ύπάρχει παρ' ήμιν, εις αύτάς δ'
 όφείλομεν τόσας παρεξηγήσεις λαμβανούσας χώ-
 ραν έν τή τοπική διοικήσει και τήν τόσην άκο-
 σμίας έν τοίς γραφείοις αύτης. Πολύ άμφιβά-
 λομεν άν ό Νομάρχης παρ' ήμιν, όχι άν κατορθοί
 να γνωρίση τους διαφόρους δημάρχους της περι-
 φερίας του, άλλ' εάν γνωρίζη έπακριβώς ή κατ'
 όνομα αυτούς τους ύπαλλήλους του γραφείου του.
 Και έπειτα έχομεν τήν άλογον άξίωσιν να διοι-
 κηται ό τόπος καλώς, άνευ άτοπιών και παρεξη-
 γήσεων άξιοθρηνητών.

— Ο Ιεροκήρυξ κ. Ήλιος Βλαχόπουλος θα δ-
 ειλήση τήν προσεχή Κυριακήν έν τώ ναφ τού
 γίου Ανδρέου.

— Τήν παρελθ. Κυριακήν περί τήν 8 μ. μ. έρ-
 γτης του ύποκαταστήματος του έν τή άνω πόλει
 άηρομανεστροποιείου κ. Καρέλη, έρίσας προς τινά
 άμειχρόν και τινά των ύπαλλήλων του έργοστα-
 σίου έτραυματίσιν άμφοτέρους έπικινδύνως κατά
 τήν υίλιαν διά μαχαίριου άμφοτέρους τους τραυ-
 μακεί του κ. Α. Γκολφινοπούλου, συνέδραμεν ό
 Ιατρός Γεώργ. Γ. Σακελλαρόπουλος, όστις άμα
 ζητηθείσα προθυμία έσπευσε προς έκπλήρωσιν
 του καθόντος του μετά τού χαρακτηρίζοντος αυ-
 τόν ζήλο ένεργήσας τήν βραφήν των τραυμάτων,
 άφού προουμένως άνέταξε τά προπετικώτα
 σπλάγγχια. Δίκαιος όθεν έπαινος όφείλεται
 εις τον ειρένον Ιατρόν κ. Σακελλαρόπουλον, έ-
 πιδείξαντα ή εις τήν περίστασιν ταύτην, ως και
 εις άλλας πηγουμένας ού μικράν πείραν και έ-
 πιστημονικήν ανότητα προσόντα άτινα χαρακτη-
 ρίζουν τούς κρατείς της έπιστήμης Ιατρούς.
 * *

Εμπορικόν δελτίον.
 Η κατάστασιν σταφίδων είναι χαλαρά δ-
 λγαί έργασίαι γινται προς τάς δραχ. 222 διά
 των ύποδέεστερον αρτόν Πύλου και Λιγουδίστης,
 226 Κήμου, 22 Γαργαλιάνων και 230 Φιλια-
 τρών. Οσαύτως ήράθησαν 200 χιλ. Γοβ εις
 χύμα Πύλου προς 234, 200 χιλ. Κυ-
 λίνης προς 236 κα 300 χιλ. Γαργαλιάνων προς
 238. Ης Πύργον έκλήθησαν ποσά τινά προς ήρ.
 219, Κατάκωλον προς 52 Γοβ εις Εφέσια.
 Βίς Αγγλίαν αί τιμαί έπέσαν εις τά σελλή-

να 28/6—29 διὰ καρπὸν ἐπαρχιακὸν εἰς δὲ τὴν Μασσαλίαν δι' ἑτοιμὸν προτὴν ἐνδόξως ἐπιτυχάνονται φρ. 51 1/2—52, δι' ἀνωτέρας βίως παραδόσεις οἱ ἀγορασταὶ τῆρουσι στάσιν ἐπιφυλακτικὴν.

Ὅσοι τῶν ἐνταῦθα κυρίων δικηγόρων ἢ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἄσπι ἐκδοθέντος παραρτήματος τῶν Δικαστικῶν νόμων, εἴτε καὶ τοὺς τρεῖς προκείμενους τόμους αὐτῶν, ἀ: ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Κώδικες Φλογαίτου.— Ἐρχομεν δι' ὄψει τὸ πρῶτον παράρτημα τῶν δικαστικῶν νόμων τοῦ κ. Φλογαίτου, εἶναι δὲ τόμος σελ. 1373 περιέχων τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κυριωτάτους τῶν τῶν λοιπῶν τῆς Πολιτείας τόμων, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν μέχρι τοῦ γράμματος Ν.

Τὸ πρῶτον τεύχος περιέχει τὸ Σύνταγμα, τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, καὶ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμους. Τὸ Σύνταγμα εἶναι πλουτισμένον μετὰ σημειώσεων, ἀ: ὁ μόνος ὁ κ. Φλογαίτης ἠδύνατο μετὰ εἰδικῆς αὐθεντίας νὰ παραθέσῃ. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς θεμελιώδη ζητήματα σπουδαιότατα: ἦτοι, εἰς τὰ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος περὶ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων, καὶ τῆς ἰσχύος τῶν Β. Διαταγμάτων, περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἢ μὴ ὑποχρεωτικῆς δυνάμεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κλπ.

Εἰς τὰ ἐφεξῆς τεύχη κατατάσσονται πολυτιμότεροι νόμοι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἀφορῶντες εἰς τὴν ἀγρονομίαν, ἀστυνομίαν καὶ ἀτμοπλοΐαν, εἰς τὰ Βακούφια, Βιομηχανίαν, καὶ εἰς τὰς βιοσκηπίους γαλας εἰς τὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰς τὰς δεινδροφυτεῖς καὶ δάσῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὴν δημοτικὴν διοίκησιν καὶ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ εἰς τὸν ὀρισμὸν καὶ τὴν θεσπίωσιν καὶ εἰσπρῆξιν τῶν δημοτικῶν φόρων εἰς τὰ διδασκαλεῖα ἐν εἰς καὶ τὸ Ἀρσάκειον εἰς τὸν διοικητικὸν ῥυθμισμὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὰς ἐθνικὰς γαλας καὶ εἰς τὴν ἀνομὴν αὐτῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς Ἰουλιὰς ἡσους καὶ εἰς τὴν Ἰππειροθεσσαλίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων καὶ εἰς τὸ μεγατικὸν Σύνεδρον, καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν πλοΐαν, καὶ εἰς τὴν ἐνοικίωσιν ἰχθυοτροφείων, εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐμπορίας, καὶ εἰς τὸ ἱατρικὸν καὶ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὴν σεισάγθειαν τῶν αἰσίων δημοσίων χρυσῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν Κοινοτήτων Ἰππειροθεσσαλίας εἰς τὰ κοινικὰ λιβάδια, εἰς τοὺς λιμένας καὶ λιμενικὰς ἀρὰς, καὶ εἰς τὸ δημοσίον λογιστικὸν, παρ' ὃ φερεῖται τὸ πολυτιμὸν διάταγμα τῆς ἐκτελεσῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Βαρβάκειον Λύκειον καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν Σχολὴν εἰς τὸ μαυετικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτά καὶ ἄλλα, τοὺς πολιτικούς μηχανικούς, καὶ εἰς τὸ Μετοικὸν ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τὴν ἀστυνομικὴν καὶ εἰς τὰ μονοπόλεια σιγαροῦ, πυρῆων, παιγνιοφόρων κλπ. Εἰς τὴν ναυκὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, εἰς τὸ ναυτικὸν ἀποικικὸν ταμεῖον, καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ναυκῶν ἀξιοματικῶν, καὶ εἰς τοὺς ναυτικούς προβασμούς, καὶ εἰς τὴν ναυτικὴν τῶν δοκίμων σχολὴν καὶ εἰς τοὺς μηχανικούς τοῦ πολεμικοῦ ναυτοῦ, καὶ εἰς τὴν βαθμολογίαν τῶν ναυτικῶν πρῶτων, καὶ εἰς τὴν πορτολικὴν σχολὴν, καὶ εἰς τοὺς ἐπικυρούς ἀξιοματικούς τοῦ ναυτικοῦ.

Τὸ δευτέρον παράρτημα εἶναι ὑπὸ τῆς οὐσίας καὶ περιέχει τὰ ἐπιλοιποσχετὰ ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 51.

Διὰ τῶν Κωδίκων τῶν δικαστικῶν νόμων, καὶ διὰ τῶν δύο παραρτημάτων μεγάλων ἐκδοθῆναι παρέσχε ὁ κ. Φλογαίτης εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς ἕκαστον ἀσπὸν, καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς κλάσεις τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀλιείας, τῆς γεωργίας, τῆς ναυτιλίας καὶ βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, καὶ τῆς ἀρχαίας κλάσεως, ἦτοι τῶν ἀρχόντων τῆς τε δημοτικῆς καὶ τῆς Βασιλείου τάξεως. Ἐκαστος κατέχων αὐτοὺς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ καὶ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ τὰς νομίμους πρὸς τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις. Δι' ἕκαστην οἰκογένειαν ἔχουσιν οἱ Κώδικες τὴν σχεδὸν χρησιμότητα, ὅσην σχεδὸν καὶ οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς.

ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χαλκίδι Ἰσρατικῶν σχολείου κ. Βαρθολομαίου Γεωργιάδου, ἐκ τῶν λογιωτέρων τοῦ ἡμετέρου κλήρου, ἐξεδόθη «Ἐπιτομὴ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης» μετὰ 27 εἰκόνων πρὸς χρῆσιν τῶν παιδῶν καὶ παντὸς χριστιανοῦ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὡς καὶ τ' ἄλλα ἔργα τοῦ κ. Γεωργιάδου διακρίνει καὶ τὴν ἱεράν ἱστορίαν αὐτοῦ λεκτικὴ ἀκρίβεια καὶ ὕψος σαφῆς, συντομῆς καὶ τάξεως συνάδουσα πρὸς τὴν εὐχερῆστέρην διδασκαλίαν.

ὑπὸ τοῦ ἐν Πύργῳ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου ἐξεδόθη κάλλιστον ἀρχαιολογικὸν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀζανιά» ἦτοι ἀρχαιολογικὴ πραγματεία πᾶσῶν τῶν ἀρχαίων πόλεων τῆς Ἀρκαδικῆς Ἀζανίδος μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν καὶ ἱστορικὰ περιπέτεια μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ Ἀζανία ἐστὶ μεγάλη μερὶς τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας καὶ κατέχευε τὴν χώραν περὶ τοῦ ἣν κατέχει νῦν τῶν Καλαβρυτῶν ἢ ἐπαρχία. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Παπανδρέου ἐστὶ κάλλιστον εἰσφορά εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαιολογίας, διότι καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν οὐδεὶς ἔγραψε μέχρι τοῦδε ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ τὰ κατὰ τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς νῦν ἐπαρχίας τῶν Καλαβρυτῶν.

Πρότυπον Ἐκπαιδευτήριον

Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Αἱ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνωτέρου Ἐκπαιδευτηρίου, ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι καθ' ἕκαστην ἀπὸ τῆς 8—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 μ. μ. ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἔναντι καὶ παραπλεύρως τῆς ἐμπορικῆς λέσχης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Φαρσῆ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γωνίᾳ μαγαζιῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Ἁγίου Ἀνδρέου», ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Στ. Παπακωστοπούλου (πρώην κ. Χαρ. Ἀναστασοπούλου) πλοσίον τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Φιλοπούλῳ.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου 1888 τὸ πρῶτον παραλίον Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων τοῦ κ. Ν. Θωμοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο εὐρύχωροι κατοικίαι ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι τῆς παρὰ τῷ Μαρκάτῳ μετὰ γάλης οἰκίας κ. Κ. Β. Γιαννοπούλου ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ ἀποταθῆτω τῷ κ. Δ. Δάμῳ.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 15ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἢ κατὰ τὴν ἑδὸν «Ἁγίου Νικολάου» νεόδμητος οἰκία τοῦ κ. Ἰωάννου Λαζαρίδου, ἔχουσα αἶθουσαν, ἐστητάριον, πέντε κοιτῶνας καὶ ἄλλα τα λοιπὰ χρειώδη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ πλοσίον τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Πατρῶν καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς τὴν Δυτικὴν ἐκκλησίαν ὁδοῦ κειμένη οἰκία τοῦ κ. Διονυσ. Τρούσα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ οἰκοδεσπότη.

Μαθητῆς τις πατρὸς Ἱερ. καὶ Δημοδιδασκάλου ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἣ νὰ ὑπηρετεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ τὰ τοῦ Γυμνασίου μαθήματα.

Εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ κ. Ἰω. Στεριώτου εὐρίσκονται ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑποδηματοποιείου

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΙΔΑΛΗ

ὑποδηματὰ ἑτοιμα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι δέχεται καὶ νέας παραγγελίας.

Πωλεῖται ἄμαξα δίτροχος μετέσσαρας θέσεις εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἀδία τῆς ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ κ. Γ. Μητσοπούλου ἐπετρέπει ἢ ἀποσπράγξις τοῦ καταστήματος τοῦ πτωχεύσαντος Ἀλεξίου Ἀναστασίου καὶ ἡ πώλησις τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενων ἐμπορευμάτων καὶ κινητῶν αὐτοῦ ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, καὶ ὅτι συνεπὴς τούτου κατὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου ε.ε. ἢ μέραν Τρίτην καὶ ὥραν ἀπὸ 10 ἕως 12 Π.Μ. ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίον ἐνεργηθῆσομένην ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Π. Μοράκη ἐν τῷ καταστήματι τοῦ πτωχοῦ κειμένου ἐν τῷ 19ῳ τετραγώνῳ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα καὶ κινητὰ πράγματα τοῦ πτωχεύσαντος τούτου εἰς καλοῦνται νὰ προσέλθωσιν οἱ βουλομένοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταί.

Ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἡμερησίας ὁ «Φορολογουμένος» πρὸς γνῶσιν τῶν πάντων.

Ἐν Ἰάτραις τὴν 9 Ἰουλίου 1887.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος τοῦ Ἰ. Θ. Στεφανοπούλου προσωρινοῦ συνδίκου ἐπὶ τῇ πτωχεύσει Ἀλεξίου Ἀναστασίου.

Α. ΠΑΓΚΑΛΑΚΗΣ.